

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande sielen van G. ende B. van suyeringhe vande versuyminghe des
Biechts, ende vant tijtelijck behaghen door het rechtveerdichste oordeel
Godts. Dat XII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

beminnende barmherticheydt te dickwilber-
 sen sal sien mijn naecktheuydt ende armoede.
 Waer op de Heere/wat kan ick doch doen aen
 een die soo om de liefde wil naeckt ghemaect
 is/dan dat ick die met myn eyghen cleedt oft
 blyes bedeckende / met haer des te neerstigher
 wercke : op datse des te eer wederom cryghe
 sulcs alffe uyt liefden uytgegeuen heeft ? waer
 op dese seyde. Hoe seer oock en hoe veel dat ghy
 met my werckt/soo moet ick ommeers naeckt
 tot b comen : want ick ouergegeuen hebbe niet
 alleenlyck t'ghene ick hadde / maer oock het
 ghene ick noch vercrighen sal. Waer op we-
 derom de Heere: Als de Moeder de gheleede
 kinderen laet sitten neffens haer boeten/dan
 neemt sy het naeckt kindekē op haren schoot/
 ende dat met haer eyghen cleederen deckende
 neemt sy dat in haer armen. Ende hy boeghde
 daer noch by. En wat hebt ghy des te minder
 sittende aenden afgront des zees als ander sit-
 ten aende uyt-ganghen der riuieren? Te we-
 ten / sulcke sitten aende uytganghen der riuie-
 ren / die eenighsins steunen op hun eyghen
 wercken/maer die dooz liefde ende ootmoediche-
 ypt hem alle dingen tot niet maeckt/ die heeft
 Godt die den afgront is van alle salicheydt.

Vande sielen van G. ende B. van suyeringhe
 vande versuyminghe des Biechts, ende vant
 tijtelick behaghen door het rechtvoerdichste
 oordeel Godts.

DAT XII. CAPITTEL

Nademael dat naert ghetuyghen bande h.
 Schryfture elck een daer dooz ghestraft
 wort/waer dooz hy sondicht/ende daer teghen
 waer

waer dooz yemandt goet doet ende lijdt/ daer
dooz oock gheloont wort/ soo laet ons hier on-
der stellen het ghene volght tot profyt des le-
fers. Want daer waren by ons twee persoonē
die te samen sieck waren op eenen tijdt / waer
van d'eene blijkelyck uyt-drooghde / waer
ouer sy oock met teerder opsicht (ghelyck het
scheen van noode te zyn) gecroestert wert dooz
die haer dienden / d'andere om datmen haer
sieckte niet en wiste ende kende / ende daerom
scheen sulcken noot niet te hebben / die en be-
sozgdemen niet met sulcken blyticheyt: Maer
om dat de oordeelen der menschen seer be-
drieghlyc zyn / sy diemen meynde gheen doots
noot te hebben / is meer als een maent dooz
d'andere ghestozuen. Als dese dan dooz groote
lijdsaeinheyt ende deuotie gheheplich zynde /
meer als ghesuyuert / was ghecomen tot haer
uyterste: soo heeft de goet-dadighe goedertie-
rentheyt van onsen beminder niet lijdende het
minste stofken van eenighe suette in dese sijn
beminde bryt in haer ghesuyuert dit / te we-
ten: datse somwylen haer neersticheyt achter-
gelaten hadde / om te biechtē. Want als haer
conscientie en ghemoet haer niet en broeghde
van eenige sonde / so heeftse nochtas versuynt
van het daghelycs stof (waer van dit sterfse-
lyck leuen niet ouer gebroght en wort / sonder
daer van bestonen te worden) ontbonden te
worden dooz de woorden des Priesters. Haer De vracht
des Bichts
ghelatende al oft sy gheslapen hadde / als den
Priester daer tegenwoordich was om dat hyse
niet aenspreken soude. Als nu de ure gecomen
was / alse soude ingaen inde slaep-camer van
den hemelschen Bruydegom / met blyschap en
verheughen / soo heeft den ghetrouwen bemin-
der

der eerstgangs dese sinette van haer willen af-
 bagen. Want sy heeft met angst begheert dat
 men haer eenen Biecht-bader soude brengen/
 ende doen heeftse terstont haer tale verlozen/
 waer door sy verbeert is gheworden bresende
 oft sy/om datse de biecht versuynt hadde/sou-
 de van doen moeten hebben daer booz naes de
 doot ghesuyert te worden / ende soo door die
 bresse isse ghesuyert gheworden. Ende soo is
 dese vriendinne des hemelschen Bruydegoms
 heel schoon zijnde (inde welke gheen vlesche
 ghebleuen en was) uyt ghelept zijnde uyt den
 karcker des vleschs / ghecomen met een on-
 werdeerlijcke glorie tot de hemelsche slaep-ca-
 mer. Waer van de Heere veel dinghen hem ge-
 weerdicht heeft te beropenbaren. Onder wel-
 ke ick dit alleen tot stichtinghe des lesers hier
 verhaele/te weten/ dat alse gebrocht was booz
 den troon vanden Coninck der glorien / soo
 heeft hy haer dese sonderlinghe Priuilegie ghe-
 gunt / datse tot elcke dinghen daerse mede ghe-
 loont wert / oock wert booz-comen met een de-
 soetste vriendelijckheyt / datse die so soude ont-
 fanghen / ghelijck een de soetste moeder haer
 eenich cleyn kindeken dat cranck is plochte
 feest te bewijzen / om dat het eenighe medecyne
 soude innemen / waer mede het volcomen ghe-
 sontheydt soude vererijghen / ende dat daer-
 om : om datse samwijlen bedroeft wert / alse
 hoorde dat haer mede-suster inde cranckheyt
 lieffelijcker wert ghediend / als men haer straf-
 felijcker handelde int toespreken. Hier nae
 heeft de Heere daer by gheboeght sprekende tot
 die salighe siele : Seght my mijn dochter wat
 ghelieft b dat ick doen sal met de siele van b
 mede-suster / ende wat vertroostinghe begeerde
 ghe

ghy dat ick haer gheue? want ghelijckerwijſ
 op aertrijck tot haer ghelieſte ſtont wat ſpyſe
 datſe ſoude eten/ ende die moeſte ghy met haer
 nemen/ hoe wel dat ghy wel ſomwijlen ande-
 ren ſoudt berkoſen hebben / ſoo iſt nu oock in
 utwen wille/te oordeelen hoedanighe vertroo-
 ſtinghe ende weldaet ick haer geuen ſal. Waer
 op ſy antwoorde: **O** Heere mijnen alderſoet-
 ſten / doet haer vrientſchappe in als/ ghelijck
 ghy met my ghedaen hebt / want ick en ſoude
 geenen beteren middel oft beter maniere con-
 nen verſieren die my behaechlijcker ſoude zyn.
 Welcke woorden de Heere ghehoor gheuende.
 heeft ſeer minnelijck gheſeyt dat hy ſoo doen
 ſoude. Maer als de andere ooc nae een maent
 gherepft was van deſe werelt/ ſo is ſy oock ver-
 openbaert gewordē t'ſanderdaechs naer haer
 ouerlyden / wonderlijck verciert zijnde ghe-
 lijck dat betaemde/ ouermidts datſe haer le-
 uen lanck gedurende inde onnooſelſte ſimpel-
 heyt gheleeft hadde/ ende daer by ſeer deuoot
 ende ſeer neerſtich inde ſtrengicheyt van haer
 Orden/ die blecke ſtont daer nochtans in haer
 te ſupueren/ te weten: datſe in haer ſieckte (ge-
 lijck verhaelt is) ſomwighen dinghen ghehadt
 heeft dieſe niet van doen en hadde daerſe noch-
 tans ghenoechte in hadde/ te weten: in eenige
 fraepicheyt ende vertrooſtinghe der vrienden.
 Deſe ſinette dan wert verthoont datſe op deſe
 maniere geſupuert wert/ te weten: datſe ſtont
 in een deure teghen ouer den troon vande glo-
 rie des Conincs / die hem verthoonde duer-
 ghelijckelijck ſchoon van ghedaente/ ende den
 ſoetſten bouen alle het menſchelijck verſtant
 ende den minnelijckſten / ende hy betoonde
 ſulcken feest aen die ſiele booz. datſe door be-
 gheerte

Mercke
 de recht-
 veerdichz
 Godts.

Noteert
 hoe dat
 yemande
 eenigh-
 ſins be-
 ſmet zijn
 de te vol-
 niet en
 kan ghe-
 nieten de
 glorie
 Godts.

gheerte om by hem te comen soude hebbe con-
 nen als beswijcken: maer sy en coste in gheen-
 derley manieren naerder by hem comen als
 de ghene wiens cleederen dooz sommige nage-
 len die vast aende deure waren weder-houden
 werden / waer van sy haer niet en coste eenig-
 sins los maken. Als dese dan dit siende met
 ganschert herten compassie en medelyden met
 haer hebbende dooz haer badt / soo isse van dat
 beletsel dooz de Goddelijcke verinherticheydt
 verlost gheworden. Doen heeft dese den Heere
 vragende gheseyt: Maedemael dat die siele on-
 der ons lieden vziende heeft / die met v seer ghe-
 meyn zijn / so verwondere ick my hoe dat ghy
 se alleenlyck dooz mijn ghebeden dat belet-
 sel quyt ghemaect hebt / daer ick nochtans
 hen toebetrouwe datse devotelijck dooz haer
 gebeden hebben ende daer by oock betrouwen-
 de by v goedertierentheydt hopen datse van v
 verhoort zijn. Waer op de Heere: Ick hebbe
 waerachtelijck ghehoort de gebeden van mijn
 sonderlinghe vzienden dooz die siele ende goe-
 dertierelijck verhoort / ende ick hebbe aen die
 siele meer goets ghedaen / als sy wel souden co-
 nen gheloouen / al hadden sy met hun ooghen
 ghesien dat ick dese siele dooz hun gebeden in
 het baghevier naer den hemel gheboert hadde:
 nochtans dat beletsel dat ick dooz v ghebeden
 hebbe wech ghenomen en hebbe ick aen hen
 lieden niet veropenbaert. Waerom dat sy oock
 niet ghebeden en hebben dooz haer op die ma-
 niere ghelijck ghy ghedaen hebt. Waer op dese
 seyde: Ende hoe is dit te volken verbult geweest
 dat ghy geseyt hebt / dat ghy in alles goet wilt
 doen aen dese siele gelijck aen die d'eerste ouer-
 leden is: daer sy nochtans langher int gheeste-
 lyck

Hoe veel
 te meer
 sullé dan
 de groote
 knerten
 onder
 scheyden
 Godt van
 ons.

lyck habijt ghedient heeft / ende daer toe oock
 in sommighe deughden dese te bouen ghegaen
 heeft/ende noch dat die by b is ghetomen met
 meerder glorie sonder beletsel? Waer op de
 heere: mijn rechtveerdicheyt is daer in altydt
 onberanderlyck/ dat een yeghelyck synen ey-
 ghen loon sal hebben in syn wercken / ende het
 en can gheensins gheschieden dat die minst
 verdient heeft / meet sal ontfanghen als die
 meer verdient heeft: ten zy dat eenige omstan-
 dicheyt/ als zyn beter meyninghe / swaerder
 stryft/ vierigher liefde / en diergelycke de wer-
 ken edelder ghemaeckt hebben. Maer de be-
 hoorlycke vergheldinghe wordt somwylen
 door mijn eygen goet-willighe goedertierent-
 heyt vermeerbert / om de ghebeden der gheloo-
 nigher ende andere verdienstelycke omstan-
 digheden / ende naer dit hebbe ick soo wel aen
 dese ghedaen als aen die andere/want ick heb-
 be aen elck een van haer lieden by gedaen nae
 haer lieden verdiensten / ende om datmen seer
 moet schoutwen het beletsel/dat is te hanghen
 inde aertfche behaeghlyckheyt soo is dese salt-
 ghe siele wedetom ghesien getworden / als noch
 niet heel verlost zynde van haer beletsel/ want
 sy wert beropenbaert al staede vooz den troon
 des heeren/ ende met de selfste begheerte (ghe-
 lyckse eerst begheert hadde te comen soose inde
 poozte weder-houtwen werdt) heeftse nu oock
 verlanght te vallen inde omhelsinghe ende ver-
 saemt te worden met het kusken des Wynde-
 goms/ wiens gedaente gaet bouen de schoon-
 heyt der kinderen der menschen/ den welcken
 de Engelen hen verbzeugen te aenschoutwen/
 maer sy wert door ghelyck beletsel wederhou-
 den/al oft sy haer niet en hadde connen gebuy-
 ghen.

De rechte-
 vcerdichz
 Gods int
 vergelde.

ME moet
 de aert-
 fche be-
 hacchlijc
 heyt seer
 schouwe.

ghen. Alse dan van dit beletsel naer een wey-
 nigh tijds berlost was / ten lesten soo isse ver-
 openbaert noch niet te vollen als haer glorie
 bereghen hebbende: maer de Heere scheen in
 sijn handen te houden een croone die wonder-
 lijck verciert was / de welke soo saen als hy
 die op haer hooft soude setten / sy daer mede de
 bolle blyschap soude ontfangen / het welck als
 dese sacht heeftse den Heere ghebraeght seggen-
 de: can dat gheschieden Heere in v ryck dat de
 siele door sulcken verlangen gepynicht wort?
 De Heere antwoorde: sy en wordt niet ghepyn-
 icht / maer sy verwacht met blyschappe de
 verbullinghe / gelyck een dochterken dat inde
 hande van haer moeder siende haer sierlijck /
 daerse den naesten feestdach mede sal fraey ge-
 maecht worden met blyschap dien dach ver-
 wacht. Daer na de siele / daer wy nu dickwils
 af verhaelt hebben / siende de persoone die voor
 haer het ghebedt ghestort hadde / heeft haer
 vriendelijck bedanckt / waer op sy: Hoe wel
 dat ghy altydt ghemeynsaem waert / soo doch-
 tet my nochtans / dat ghyt my niet wel af-
 naemt in v cranckheyt als ick v bermaende /
 ende de siele antwoorde: en daerom is v ghe-
 bedt my nu meest hoorderlyc geweest / om dat
 het des te superder upt liefde om Godts wil-
 le ghestort wert.

Vande vierighe begheerte van suster G. van haer
 deuote bereydinghe ter doot ende glorie.

DAT XIII. CAPITTEL.

NAer dese dinghen isser een ander dochter
 ghestoruen / de welke van kints af ende
 vervolghens haer seucht gheduerlijck tot de
 ure